

Katalog tekst Ønsker

2. Verdensklasser forløb

1. Kl. Svend Gønge Skolen afd. Bårse

Teater med fokus på rollelege, fantasi og improvisation. Afsluttende med fremvisning af åbne strukturer. Alt sammen med temaet "Ønsker".

Intro- /besøgsdag:

Da forestillingen "De 4 Ønsker" var en oplagt kikstarter af projektet – både i forhold workshopens ramme om teater med fokus på rollelege, fantasi og improvisation, og forhold til det valgte tema – var "introdag" og "besøgsdag" slået sammen.

Dagen startede med at hele skolen så forestillingen i en nærliggende idrætshal.

Efter forestillingen fik 1.kl. en introduktion til forestillingen, Teatret Aspendos, arbejdet som skuespiller og børneteaters særkende som opsøgende teater.

Efter en pause fortsatte introdagen på skolen.

En fælles dialog i klassen blev brugt til at huske forestillingens historie, sætte fokus på detaljer eleverne var særlig glade for, samt til at bemærke de forskellige karakterers særkende og udtryk.

Eleverne prøvede kræfter med selv at spille forestillingens grundfigurer med krop og stemme. Vi var den sure bondemand, den rige bondekone, søde tipoldefar og tipoldemor, den gamle vagabond og den galene hane.

På forhånd havde klassen lavet en fin "Ønske krukke". Nu skulle der fyldes ønsker i den, så de var klar til at blive brugt som udgangspunkt for workshoppen.

Vi snakkede om hvad der var blevet ønsket i forestillingens historie, og hvilke ønsker der var gode og hvilke der ikke var så hensigtsmæssige.

Herefter skrev og tegnede eleverne deres egne ønsker som kunne komme i krukken.

Som ventet bestod ønskeseddelen primært af telefoner, iPads, hundehvalpe, heste og så lige en ATV.

Da jeg bad om ønsker der *ikke* kunne købes for penge satte det gang i en mere eftertænksom snak. Det førte til ønsker som evigt liv, altid at være barn, at slik ikke gav huller i tænderne, ingen regler og at alle ønsker blev opfyldt.

Tanker om dagen:

Jeg oplevede eleverne som meget nysgerrige og forventningsfulde.

Introduktionen efter forestillingen fungeret ikke. Eleverne var mættede og kunne slet ikke modtage den type information på det tidspunkt. Jeg fastholdte at gennemføre, da det var eneste mulighed for at vise scenografien frem og tale ud fra det.

I løbet af dagens anden del blev det tydeligt at klassen er voldsomt præget af 2-3 meget

urolige drenge.

Jeg skal være særligt opmærksom på at fange/fastholde dem uden at glemme "de stille piger". Klassen – inklusiv de urolige drenge – er fulde af fantasi og har en umiddelbar lyst til at være med.

Workshopsugen:

Mandag (5 timer).

- Jeg introducere en let opvarmning, "alle gør hvad jeg gør".
- Vi laver en associationsleg.
- Jeg genintroducere det fysiske arbejde med grundfigurerne fra forestilling (som på introdag), denne øvelse fortsætter over i kendte eventyrskikkelser som hekse, troldmænd, konger, prinsesser osv.
- Herefter "tegnefilms dyr", altså dyret i en menneskelig form som vi kender dem fra tegnefilm. Særlig fokus på bjørn og slange.
- Både fantasi, krop og stemme bliver aktiveret, og børnene er med det samme tunet ind på at "nu spiller vi teater", der er rig mulighed for at lege med rollerne.
- jeg spørger hvilke af disse figurer og dyr de gerne vil høre mere om. Da nogen vælger slangen fortæller jeg "**Pigen & Slangen**", et eventyr jeg på forhånd har planlagt vi skal arbejde med.
- herefter improviseres en række små historier. Det sker med afsæt i ønskerne i ønskekrukken og hele tiden med input fra eleverne. Der veksles mellem at jeg fortæller og eleverne spiller roller hvor de gentager eller improvisere replikker. De som ikke er på gulvet spørg jeg til råds. Hvad sagde han så? Hvem kom? Hvad så han? Osv. ofte behøver jeg ikke at spørger, men blot stoppe op og kikke rundt.
- Sidst på dagen laver hver elev en tegningen af en af dagens historier. Tegningen vises frem og vi snakker om motivet og genintroducere således dagens bedste øjeblikke.

Tanker om dagen:

Eleverne imponere mig med deres fantasi og deres evne til at huske historierne helt ned i detaljer sidst på dagen. Associationslegen kan jeg ikke få til at fungere, det er som om de aldrig helt forstå hvad jeg vil have dem til, og efter flere forsøg går jeg videre uden at udbygge øvelsen.

Selv om alle er godt med og bidrager positivt til arbejdet er det tydeligt at det er svært at fastholde koncentrationen i længere tid. Det er nødvendigt med mange små pauser undervejs.

Tirsdag (5 timer)

Dagen er i højgrad bygget op om samme model som mandag.

- alle gør hvad jeg gør
- associationsleg
- vi gentager noget af det fysiske arbejde med kendte eventyrskikkelser, denne gang udendørs.
- Undervejs mellem de andre opgaver improviseres en række små historier. Det sker med afsæt i ønskerne i ønskekrukken og hele tiden med input fra eleverne. Der veksles

mellem at jeg fortæller og eleverne spiller roller hvor de gentager eller improvisere replikker. De som ikke er på gulvet spørger jeg til råds.

- i grupper laver de en slutning på en historie vi har fortalt i fællesskab, og de spiller slutningerne for hinanden.
- afslutningsvis vender vi tilbage til historien om "pigen & slangen". Vi byggede en slange og et slot af mælkekasser på legepladsen.

Tanker om dagen:

Det blev tydeligt at der allerede er en bedre forståelse af hvilken type inputs der bringer historien videre. Samtidig kan jeg mærke af nyhedsinteressen lige så stiller forsvinder i løbet af dagen, og at en ny disciplin skal indarbejdes.

Igen er det meget svært at få associationslegen til at fungere. Denne gang går jeg videre og eksperimenterer alligevel med at få dem til at skabe historier ud af legen. Men det er for svært. Det er kun gnaske få som er i stand til rigtig at forstå ideen. Da det var min tanke af øvelsen skulle danne grundlag for en stor del af deres skabende arbejde, betyder det at jeg må omtænke en del af forløbet.

Jeg beslutter at prioritere de historier jeg improviser ud af deres inputs. Jeg lader deres ideer fylde så meget som muligt, og lader dem spille roller og sige replikker i mine fortællinger.

Dette bliver den grundlæggende form for deres skabende proces.

Gruppearbejdet hvor de laver egne slutninger er svært at styre, der opstår konflikter og uro med det samme hvis ikke en voksen er ved gruppen. Det lykkedes dog at få fortalt nogle fine slutninger.

I løbet af dagen opstår der et fantastisk øjeblik: Klassens mest urolige og forstyrrende elev springer op og tegner på tavlen i stedet for at sige sit bud på "et sted". Han tegner en ø med en stor by – øen var en ide der blev sagt i klassen og det var hans måde at foreslå en storby. Jeg begynder at fortælle om byen på øen. Han tegner hvad jeg fortæller og jeg fortæller hvad han tegner – ind i mellem kommer der forslag fra klassen. Vi rammer et fælles flow, hvor han og jeg for alvor udvikler en historie sammen uden af resten af klassen afskrives. Han er forvandlet fra at være "det forstyrrende element" til at være stjerne i en fortælling. Han elsker det. Det er tydeligt at det ville kunne være hans bidrag til visningen torsdag.

Sidst på dagen da vi arbejder ude, er de fleste godt brugte og en del falder fra til "fri leg".

Onsdag (5 timer)

Igen improvisere vi historier ud fra ønskerne i krukken og de arketyperiske roller vi har leget med.

Det meste af dagen bruges dog til genintroduktion af tidligere historier.

Vi genfortæller ud fra hvad eleverne husker som det bedste og ud fra de tegninger de har lavet de andre dage.

Vi hjælpes ad med at huske de bedste historier vi har fortalt. Nogen af dem blandes sammen og bliver realt til nye fortællinger.

Jeg begynder at iscenesætte historierne lidt. Ind imellem er jeg fortælleren der binder små optrin sammen som de spiller.

Der finder en naturlig redagering sted – vi husker ikke altid alle detaljer, og bruger kun det vigtige/bedste af hver historie.

Jeg fortæller af det er sådan vi skal arbejde i morgen og at det vil blive til en lille forestilling med 2-3 historier vi kan fortælle deres familier.

Tanker om dagen:

Det er imponerende så godt de husker fortællingerne fra tidligere. Det er tydeligt at nogen mest husker de historier hvor de selv har været på gulvet og spillet en rolle, eller lige den ide de selv bød ind med i fortælling. Men også de store sammenhænge og små detaljer har sat sig fast – ofte er det dem der minder mig om ting jeg helt har glemt.

Da vi begynder at afprøve iscenesættelser breder der sig en enorm forventning til visningen i morgen.

Den meget urolige elev er desværre taget ud af undervisningen i dag, så det er ikke muligt at afprøve om det fælles flow fra i går kan genskabes.

Torsdag (8 timer)

Vi mødes i sportshallen. Jeg har medbragt lidt teknik og scenografi.

Vi påbegynder dog arbejdet i den tomme hal og i løbet af dagen bygger jeg langsomt mere og mere op, hver gang eleverne har en lille pause. På den måde bliver det hele tiden tydeligere at vi nærmeres os en lille forestilling.

Dagen er meget styret og instrueret – der ikke så meget plads til deres nye ideer som tidligere. Til gengæld gør jeg meget ud af at historierne hele tiden fortælles og replikkerne siges sådan som de selv husker det – jeg gør mig umage med at fortælle ”pigen & Slangen” sådan som de husker den, i stedet for som ”jeg plejer”.

Vi arbejder med tre historier

”Pigen & slangen” hvor jeg er fortæller og udvalgte replikker siges af et fælles talekor eller en enkelt rolle, mens slangen og pigen spilles af to af eleverne.

”De to konger” er en historie vi har improviseret frem i fællesskab. Det er mange af drengenes ynglings historie. Og den passer godt fordi den har mulighed for mange roller, og rummer både klassiske eventyrtræk og noget vildskab.

Selv om det er en god lang dag løber tiden lidt fra os og den sidste historie bliver mere en præsentation af nogle af de fysiske figurer vi har arbejdet med. Det løser også den udfordring af nogen er kede af ikke at spille deres drømmerolle – det får de så alle sammen mulighed for her.

Da tiden nærmere sig bliver familierne modtaget i de tilstødende lokaler, mens eleverne med stor iver holder hemmelighederne (scenografi og lys) skjult. Forældrene får en kort introduktion til Verdensklasser og ugens arbejde før de lukkes ind til visningen.

Tanker om dagen:

Opgaven blev taget meget alvorligt. Selv om det var en meget lang dag, blev der arbejdet godt og koncentreret hele tiden. Der var mange små kriser og ”sociale spil” undervejs, men flere trådte virkelig i karakter, og alle voksede med opgaven.

Der var en stor oplevelse af fællesskab og en stolthed over produktet.

Det blev udtrykt meget fint efter visningen hvor en af pigerne meget stolt sagde "de kunne rigtig godt lide det" og en af de vilde og normalt ukoncentrerede drenge svarede "vi havde jo også lavet det sammen" – og ja, så det jo klart det bliver godt :-)

Det var tydeligt at bevidstheden om at familien kom, fik dem til at knokle ekstra. Ligesom at den ellers meget simple scenografi og teknik fik det til at virke meget alvorlig og vigtig.

Fredag (3 timer)

Dagen var tænkt til evaluering.

Eleverne var trætte og ideen om at vi skulle snakke om hvordan ugen var gået og hvad der var godt og skidt, kom der ikke meget ud af. De svarede pligtskyldigt men uden den store entusiasme. De lavede alle en tegning af det bedste øjeblik i ugens løb – denne del af evalueringen fungerede fint.

Jeg præsenterede det som en tegning de skulle lave til mig som jeg ville hænge hjemme på mit kontor og have med når vi ses igen i det næste skoleår.

Vi så billeder og hele visningen på video. Det gav anledning til meget morskab, og en øget bevidsthed om det arbejde vi har gennemgået – fra de første små ideer og til færdig visning. Eleverne opnåede en vis forståelse for, at de selv kan skabe historier og teaterforestillinger, når bare de tror på deres egne ideer og fantasi.

Generelt:

Alle dage har programmet været meget åbent, således at vi hele tiden har kunne tage pauser efter behov, uden at det virkede mærkeligt. Vi holdte mange korte pauser, når jeg kunne fornemme at de havde brug for lige at "rense hovedet".

Klassens grundstemning er i mine øjne meget urolig. Selv når de tegner er der meget støj, og flere sidder kun på stolen i få minutter af gangen. Når de deltager aktivt i øvelser skal jeg hele tiden kæmpe for at fastholde deres opmærksomhed på mig og øvelsen – selv når de tydeligt syntes at det er sjovt/spændene, falder flere hurtigt fra hvis jeg ikke lige har øjenkontakt. De kan praktisk talt ikke arbejde alene i grupper, der skal helst være en voksen der støtter hele tiden.

Det har klart besværlig gjort arbejdet og jeg kunne ikke nå helt så langt som jeg troede på forhånd.

Når jeg fortæller falder der til gengæld ro på, og jeg kan fastholde deres opmærksomhed gennem selv lange historier – og de er alle sammen i stand til at give inputs undervejs. Selv han den meget urolige elev, som har en særlig aftale om at det er ok at sidde selv og tegne, lytter med. Efter i starten at være meget forstyrrende, begynder han hurtigt at byde positivt ind.

Desværre blev han af andre grunde taget ud af undervisningen og deltog ikke i det afsluttende projekt.

Alle har en stor lyst til historierne og bidrager gerne – flere med stor fantasi, og de udvikler hurtigt en god sans for hvad der hjælper en historie videre.

Jeg laver mange skift og i stedet for at arbejde længe med samme øvelse vender vi tilbage til nogen af dem. Skiftene hjælper dem til at holde fokus, og gør det nemmere for dem at fordybe sig i den overordnede opgave med at skabe historier.

Klasselæren og pædagogen finder nemt en god balance mellem at lade mig styre slagets gang og gribe ind når uroen breder sig.

Jeg kunne (burde) have overladt mere konkret historiarbejde til dem, i stedet for at "køre selv" – det skal jeg lige vende mig til.